

Arrest

nr. 76 494 van 5 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 16 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. GOLDSCHMIDT, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is het Rijk binnengekomen op 10 januari 2012 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 19 januari 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 24 januari 2012.

1.3. Op 31 januari 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 1 februari per drager betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, van Arabische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Bagdad. U verklaart afgestudeerd te zijn aan de kunstacademie in 1994. Na de val van het Saddam-regime zou u problemen hebben gekend omdat u samen met vrienden een kunsttentoonstelling zou hebben georganiseerd net ter gelegenheid van de val van het regime. Sindsdien zouden jullie in nauw contact hebben gestaan met de Amerikanen. Zo zou u in de Ba'ath-zaal in Damascus een tentoonstelling hebben gehouden en daarom zou u beschouwd worden als een Ba'athist. Hierover werd immers ruim bericht, onder andere op de Iraakse al-Sharkiya-zender.

Omdat het klimaat ten aanzien van Ba'athisten slecht was, besloot u in 2006 om het land te verlaten en om te vluchten naar Nederland. Daar werd u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Uw verblijfsvergunning werd ingetrokken op 14 juni 2010 en het daartegen ingestelde beroep werd op 31 augustus 2011 ongegrond verklaard. U verklaart op 3 oktober 2011 met IOM (Internationale Organisatie voor Migratie) te zijn teruggekeerd naar Irak.

U verklaart de eerste vier dagen na uw terugkeer te zijn binnengebleven. Nadien had u de intentie om te gaan werken in een Iraaks verfbedrijf dat een contract met de Nederlandse Thalens fabriek in Apeldoorn had. U heeft de werkgever wel ontmoet, maar omdat u niet op dezelfde golflengte zat over de job, zou u de job niet hebben aangenomen. Samen met een aantal vrienden-kunstenaars plande u een week vóór 1 december 2011 een 'performance act' op te voeren op straat in Bagdad. U verklaart uiteindelijk een voordracht te hebben gegeven op 2 december 2011 over de springstofgordel om hiermee aan te geven dat de mentaliteit van de mensen bevuurd was met religieuze ideeën en opvattingen. Een week later werd u geacht een nieuwe 'performance' te geven in Babalmuadham in Irak. Daags voordien zou u echter zijn tegengehouden door vier personen die in een auto zaten. Deze personen zouden één van de foto's bij zich hebben gehad waarop u met kogels in de mond staat afgebeeld. Zij zouden u ook hebben geslagen. U zou angst hebben gekregen en besloten hebben om te vluchten. Voordat u vertrok zou u aan een vriend gevraagd hebben om alle posters in verband met de 'performance' te verwijderen. U zou daags nadien vertrokken zijn naar Syrië waar u een maand verbleef. Op 10 januari 2012 zou u uiteindelijk Syrië verlaten hebben richting België, waar u nog dezelfde dag op de Luchthaven van Zaventem aankwam en asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: een kopie van uw Iraaks paspoort, uitgegeven op 16/10/2011, een krantenartikel uit een Nederlands dagblad, d.d.22/08/2011, een krantenartikel uit een Iraakse krant, d.d. 29/11/2011, bewijzen van diverse tentoonstellingen, een adreskaart van de Iraakse journalist die het krantenartikel over u heeft geschreven, een adreskaartje van de bedrijfsleider van de verffabriek in Irak, flyers ter aankondiging van uw optredens in Irak in december 2011.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch de subsidiaire beschermingsstatus op grond van het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a en b, kan toekennen omdat u de aangehaalde feiten, die de basis zouden vormen voor een risicoanalyse in het licht van deze statussen, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat de asiendiensten geen twijfels hebben over de geloofwaardigheid van uw beroep als kunstenaar op zich, maar dat er wel twijfels rijzen over de problemen die u omwille van uw beroep als kunstenaar in Irak zou hebben gekend. Wat betreft de problemen waarvoor u in 2006 Irak zegt te hebben verlaten dient te worden opgemerkt dat deze onderzocht zijn door de Nederlandse asielinstanties en deze geen aanleiding hebben gegeven tot het toekennen van de vluchtelingenstatus in uw hoofd.

Ook heden maakt u niet aannemelijk dat u omwille van uw beroep en activiteiten als kunstenaar in Irak werd geviséerd of in geval van terugkeer een risico op vervolging dient te lopen. Zo zijn de recente problemen die u zou hebben gekend na uw terugkeer naar Irak onvoldoende geloofwaardig.

Zo verklaart u dat u pas nadat u op 9 december 2011 werd bedreigd door onbekenden de intentie zou hebben gehad om opnieuw het land te verlaten. U legt echter een paspoort neer dat reeds werd uitgegeven op 16 oktober 2011. Op de vraag waarom u reeds veertien dagen na terugkeer vanuit

Nederland een paspoort nodig had, antwoordt u dat er een gerucht de ronde deed dat Irakezen die uit het buitenland terugkeerden, geen paspoort meer zouden krijgen. U zou gewoon gaan kijken zijn of deze bewering klopte, maar zou zonder problemen direct een nieuw paspoort hebben verkregen (gehoorverslag p.14). Deze bewering is echter niet afdoende, daar u zelf angst had om in de kijker te lopen als teruggekeerde asielzoeker, en door deze handeling precies de aandacht op u vestigde.

Uw gedrag aangaande de 'performance' die u zou hebben uitgevoerd, strookt ook niet met andere verklaringen in uw asielrelaas. Zo legt u een krantenartikel neer waarin staat dat u 'woonachtig bent in Nederland', omdat u niet durfde te zeggen dat u definitief was teruggekeerd naar Irak (gehoorverslag p.7). Doordat de situatie in Irak zo moeilijk was, verklaarde u bovendien het grootste deel van de tijd binnen te zijn gebleven (gehoorverslag p.8). In die context is het ongeloofwaardig dat u plots in Bagdad in het openbaar een provocerende en subversieve 'performance' gaat doen. Ook het feit dat u dit zonder toestemming van de overheid deed, flyers uitdeelde op verschillende plaatsen strookt alweer niet met het beeld dat u eerder schetste als zou u niet in de kijker willen lopen (gehoorverslag p.9).

Ook het feit dat er geen concrete plaatsbeschrijving staat aangegeven op de flyers die werden verspreid om uw 'performance' aan te kondigen - er staat enkel Babalmuadham - is zeer opmerkelijk. Dat de mensen aan de hand hiervan zouden weten dat 'het optreden plaatsvindt bij de bushalte' (gehoorverslag p.10-11), omdat dit de gewoonte is als er geen concrete plaats zou zijn aangegeven, is weinig geloofwaardig.

Wat de ernst van uw vrees ondermijnt, is het feit dat de twee vrienden waarmee u de 'performance' op 1/12/2011 zou hebben gedaan, geen noemenswaardige problemen zouden hebben. Dit is des te opmerkelijker daar uw twee vrienden ook 'performances' hebben gegeven die als opruiend zouden kunnen worden aanzien. Zo zou uw vriend-collega Haras een voordracht hebben gegeven over de tijdsomstandigheden en zou Ali zelfs een voordracht gegeven hebben over de vertroebelde verhouding tussen soennieten en sjiieten, waarbij hij een zwarte en witte tulband in kruisvorm op het podium zou hebben gelegd (gehoorverslag p.7 en 11). In deze context is het niet aannemelijk dat enkel u zou worden lastiggevallen, mochten uw optredens een doorn in het oog zijn van bepaalde groeperingen in Irak, maar zeker ook uw twee collega's. Dat u als enige werd bedreigd door onbekenden is dan ook wel zeer merkwaardig.

In dezelfde context het is dan ook vreemd dat Haras, die van Iraakse origine is maar inmiddels een Nederlands staatsburger is, jaarlijks naar Irak terugreist, met zijn gezin om er gemiddeld een drietal weken te verblijven (gehoorverslag p.10). Uw andere vriend, Ali, zou ook nog gewoon in Bagdad wonen (gehoorverslag p.10). Gezien hun activiteiten als kunstenaar en tevens provocerende optredens is het dan ook totaal onlogisch dat alleen u in het bijzonder zou worden geviséerd. Overigens zou u na een eerste dreigement hebben besloten om de tweede 'performace' af te lasten en alle aankondigingen te laten verwijderen. Hiermee kwam u indirect tegemoet aan de eisen van uw belagers. Mochten zij u nog steeds viseren omwille van uw 'eerste' optreden, zou dit logischerwijze ook van toepassing zijn voor Ali en Haras. Dit is niet het geval aangezien zij verkiezen ofwel op geregelde tijdstippen naar Bagdad terug te keren ofwel in Bagdad te blijven.

Deze vaststellingen doen dan ook twijfels rijzen omtrent de waarachtigheid van de door u verklaarde vluchtaanleiding en laat vermoeden dat ander(e) reden(en) aan de grondslag lagen van uw tweede vertrek uit Irak.

Uit wat voorafgaat kan niet worden geconcludeerd dat u een gegronde vrees op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie aannemelijk heeft gemaakt.

Op basis van de door u neergelegde stukken met betrekking tot uw identiteit en herkomst, alsmede op basis van de elementen uit uw verklaringen die betrekking hebben op uw identiteit en de geografie van Bagdad, wordt wel aanvaard dat u een Iraakse burger uit Bagdad bent. Dit volstaat echter op zich niet om een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in art. 48/4, §2, a of b, van de Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Bagdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in

Bagdad te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkelijk verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen bepaalde groepen. Bij zware bomaanslagen werden vooral de Amerikaanse (tot einde 2011) en de Iraakse veiligheidstroepen en overheid geviséerd. Ook de sjiitische pelgrims en religieuze minderheden werden slachtoffer van doelgerichte aanslagen. Het doelgericht geweld tegen bepaalde individuen richtte zich op hogere profielen, nl. politieke leiders, overheidsambtenaren van hoge rang, rechters en leiders van de Iraakse veiligheidsdiensten (zie bijgevoegde SRB: "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak. Bagdad", d.d. 5 januari 2012).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden o.a. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad, subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c, van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen o.a. leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiitische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Bagdad, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Bagdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Tot slot, de door u neergelegde stukken hebben betrekking op uw identiteit, afkomst, verblijf in Nederland en professionele activiteiten. Deze elementen worden door het CGVS niet betwist. Na het gehoor liet u via uw advocate nog een bundel overmaken van kopieën van documenten die verwijzen naar uw werkzaamheden als kunstenaar (foto's van kunstwerken, persartikels, aankondigingen, etc.) en

uw verblijf en inburgering in Nederland. Ook deze kopieën doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen aangaande het gebrek aan geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vluchtmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 48 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 (vluchtelingenverdrag), voert verzoeker in een eerste onderdeel aan dat uit het feitenrelaas duidelijk volgt dat er bij hem een gegronde vrees voor vervolging bestaat, op grond van zijn (gebrek aan) religieuze overtuiging en het behoren tot een bepaalde sociale groep en dat hij zich niet kan beroepen op de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, i.e. Irak. Voorts onderneemt verzoeker een poging om de verschillende weigeringsmotieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of te weeleggen.

In een tweede onderdeel stelt verzoeker dat hij erkend dient te worden als persoon die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt omdat zijn religieuze opvattingen en zijn kunstenaarschap hem in de problemen hebben gebracht gedurende zijn verblijf in Irak. Hij wijst er nog op dat ook zijn familie werd bedreigd na zijn terugkeer.

2.2. Waar verzoeker stelt dat de verwijzing naar de beslissing van de Nederlandse overheden ongepast is, wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoeker een asielaanvraag indiende in Nederland in 2006 en dat zijn vluchtmotieven geen aanleiding zijn geweest tot een erkenning van de vluchtelingenstatus. De Raad voegt daaraan toe dat verzoeker in Nederland een tijdelijk verblijf had en in het bezit was van een verblijfsdocument “Asiel Bepaalde Tijd” geldig tot 2 juli 2012 en dat dit document werd ingehouden door de Belgische instanties na verzoekers aankomst op Zaventem, en dit op verzoek van de Nederlandse autoriteiten. Bijkomende vaststelling is dat verzoeker (vrijwillig) met IOM vertrok naar Irak in oktober 2011.

Dat zijn vluchtelingenstatus in Nederland niet werd erkend omdat hij zijn nationaliteit onvoldoende kon bewijzen is een blote bewering die geen steun vindt in het administratief dossier vermits zijn “Nederlands reisdocument” vermeldt dat hij afkomstig is van Bagdad. Hoe dan ook, verzoeker toont niet aan dat de problemen die hij zou hebben gekend in 2005 en die de aanleiding waren voor zijn vlucht naar Nederland van dien aard zijn dat hij een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren vermits hij deze problemen niet meer heeft aangehaald, of in ieder geval niet heeft betrokken op de huidige situatie.

2.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR,

2.5. Blijkens verzoekers verklaringen, zoals weergegeven in het gehoorverslag, is hij (vrijwillig) teruggekeerd naar Irak op 3 oktober 2011 met de bijstand van het IOM nadat zijn tijdelijke verblijfsvergunning in Nederland op basis van de subsidiaire beschermingsstatus werd ingetrokken op 14 juni 2010 en het beroep werd afgewezen in augustus 2011. Verzoeker is kunstenaar, wat in de bestreden beslissing niet wordt betwist en de Raad ziet geen redenen waarom daaraan moet getwijfeld worden, en in die hoedanigheid heeft hij een "performance" uitgevoerd op 2 december 2011 in Bagdad in de straat "al-Muthannabi" samen met zijn vrienden, H.M en A.W., eveneens kunstenaars, die zoals verzoeker voordrachten hebben gegeven met betrekking tot de religieuze problematiek in Irak (gehoor, p. 7). Verzoeker vervolgt dat ongeveer 50 mensen aanwezig waren, de reactie zeer positief was, de voorstelling ongeveer een half uur duurde en de politie niet tussenbeide kwam (gehoor, p. 9). Verzoeker zou "flyers", die gemaakt zijn in Nederland, verspreid hebben voor een tweede voorstelling op 10 december 2011 (*"We hebben gewoon posters gehangen in de kunstacademie. We hebben ook in nationale toneelschoolberg en ook bij experimenteel schouwburg in Sharar Rashid"* gehoor, p. 9). Hij vervolgt dat hij beschouwd wordt als een ongelovige omdat hij bezig is om religieuze geleerden belachelijk te maken. Op 9 december 2011 werd verzoeker aangesproken door vier personen die de foto hadden waarop hij afgebeeld staat met kogels in de mond, ze bedreigden hem verbaal en gaven hem een mep (gehoor, p. 11). De volgende dag is verzoeker gevlucht.

2.6. De Raad is van oordeel dat het verzoeker niet kwalijk kan genomen worden dat hij zich kort na zijn aankomst in Bagdad een paspoort heeft aangeschaft, doch uit zijn verklaringen blijkt duidelijk dat het document niet werd aangeschaft omwille van een concrete en gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

2.7. De Raad benadrukt dat er slechts sprake kan zijn van vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag indien de ondergane of gevreesde feiten wegens hun aard of herhaald karakter voldoende ernstig zijn, ofwel omdat zij een ernstige inbreuk vormen op de mensenrechten, ofwel omdat zij de persoon die de inbreuk heeft ondergaan, alle gegevens van de zaak in aanmerking genomen, duidelijk beletten zijn/haar leven in het land van herkomst verder te zetten. Vervolging gaat dan wel meestal uit van de overheden van het land van herkomst, maar ook de feiten gepleegd door derden kunnen in aanmerking worden genomen indien ze bewust worden geduld door de autoriteiten of indien ze weigeren, dan wel niet bij machte zijn een afdoende bescherming te bieden.

2.7.1. Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij tijdens het interview voor de krant verklaarde dat hij in Nederland woonde omdat hij op dat ogenblik reeds vreesde dat er gevolgen zouden worden gegeven aan het interview en hij op die manier hoopte dat hij minder gevaar zou lopen vanwege de milities, op dit moment er een vrees voor vervolging bestond op grond van zijn religieuze overtuiging en zijn kunstenaarschap, hij zich na verloop van tijd niet langer gedeisd kon houden en hij als actief burger en overtuigd kunstenaar vond dat het dan ook zijn plicht was om zijn overtuiging kenbaar te maken en zijn mening te uiten, kan verzoeker de Raad niet overtuigen. Immers, verzoeker had zich sinds begin oktober 2011 gedeisd gehouden en plots treedt hij *"tijdens zijn bezoek aan Bagdad"* in de openbaarheid door het geven van een interview in de krant al-Mashriq dat gepubliceerd werd op 29 november 2011 en waar zijn werk en zijn "performances" in Europa worden besproken en waar hij aankondigt dat hij een "performance" zal geven in open lucht in *"Bab al-Moatham"* zonder precieze datum. Uit niets blijkt dat dit interview aanleiding is geweest van geweld tegen verzoekers persoon of dat hij door dit artikel wordt gezien als ongelovige. Uit dit artikel kan ook niet worden afgeleid dat verzoeker *"religieuze geleerden belachelijk"* maakt en hij daarom als ongelovige zou worden gezien, noch kan uit het artikel worden afgeleid dat verzoeker bepaalde religieuze oordelen heeft geformuleerd die aanleiding zouden kunnen geven tot geweld ten aanzien van zijn persoon. Het artikel verwijst onder andere naar verzoekers artistiek werk dat beïnvloed wordt door het aanhoudend geweld in Irak. Waarom verzoeker op het ogenblik van het geven van het interview voor milities vreesde omwille van zijn religieuze overtuiging en zijn kunstenaarschap is niet duidelijk vermits verzoeker zich tot op dat ogenblik gedeisd had gehouden en overigens uit niets blijkt dat het loutere profiel van kunstenaar voldoende is om in de negatieve belangstelling te komen van milities of de overheid, temeer uit het artikel (stuk 4) dat verzoeker toevoegt aan het verzoekschrift kan worden afgeleid dat Bagdad een bloeiende *"Vereniging van de hedendaagse Visuele Kunsten"* heeft, opgericht op 11 mei 2003 met *"activiteiten in de verschillende provincies en steden van Irak"* en die *"meer dan duizend culturele en artistieke projecten (heeft) uitgevoerd in de periode van de lente van 2003 tot de herfst van 2010"*. De Raad wijst er dienaangaande op dat de vrees

die de asielzoeker koestert niet alleen subjectief bij hem aanwezig moet zijn maar dat deze vrees ook moet kunnen worden geobjectiveerd.

2.7.2. Verzoeker stelt dat in zijn achterhoofd de vrees bestond dat de voorstelling reacties zou kunnen uitlokken maar dat hij niet zwijgend kon toekijken bij hetgeen rondom hem gebeurde.

Verzoeker gaf dus een "performance" samen met zijn vrienden kunstenaars. Deze "performance" zou plaatsgevonden hebben op 2 december 2011. Verzoeker stelt dat de voorstelling werd gegeven in het publiek in de "al-Muthannabi" straat (gehoor, p. 7) waar van oudsher een boekenmarkt is zoals hij bevestigt ter terechtzitting. De Raad stelt vast dat verzoeker met betrekking tot deze voorstelling van 2 december 2011 tijdens zijn verklaringen aan het Commissariaat-generaal stelde dat de toeschouwers positief waren, en de politie niet tussenbeide kwam. De Raad kan op basis van verzoekers verklaringen enkel vaststellen dat er naar aanleiding van dit optreden geen enkele negatieve/agressieve reactie naar verzoeker en zijn vrienden kunstenaars toe is geweest niettegenstaande de voorstelling van zijn vriend zelfs religieus getint zou zijn geweest. Verzoeker maakt enkel gewag van een discussie die hij zou hebben gehad voor en na de voordracht *"met vrienden die ondertussen docenten zijn geworden op kunstacademie en andere kunstenaars"*. Daarenboven stelde verzoeker dat hij publiciteit kon maken voor een volgend optreden op 10 december 2011 en kan de Raad slechts vaststellen dat dit ook blijkt uit de foto's die verzoeker neerlegt. De Raad is van oordeel dat indien verzoekers "performance" een religieuze impact zou hebben gehad de voorstelling niet op deze manier zou zijn verlopen en hij niet in de mogelijkheid zou zijn geweest om gedurende 8 dagen publiciteit te voeren in, onder andere, het gebouw van de kunstacademie voor een nieuwe voorstelling.

Derhalve maakt verzoeker niet aannemelijk dat deze "performance" van 2 december 2011 aanleiding heeft gegeven tot problemen en dat hij daardoor zou zijn bestempeld als ongelovige.

Daarenboven participeerden zijn twee vrienden bij de voorstelling en maakt verzoeker geen gewag van problemen die zij zouden hebben gekend, niettegenstaande één vriend woonachtig is in Bagdad. Dat verzoekers familie na zijn vertrek bedreigd werd door personen die aanstoot hadden genomen aan zijn gedrag zijn blote beweringen. Dat zijn vriend A. minder in de kijker liep dan verzoeker als teruggekeerde kandidaat-vluchteling en hij niet langer in Irak kon blijven en thans in Wenen woont, is eveneens een blote bewering. In de mate verzoeker ter terechtzitting een schrijven indient van zijn vriend A. (een faxkopie) waarin deze bevestigt dat hij thans in Oostenrijk woont, wijst de Raad erop dat dit stuk een gesolliciteerd karakter heeft waaraan slechts een relatieve bewijswaarde voor de voorgehouden feiten kan toegekend worden en daarin het relaas van verzoeker en de vervolgingsfeiten die hij heeft aangehaald met vier onbekenden die hem verbaal hebben belaagd en hem een mep verkochten, niet wordt aangetoond. In de mate verzoeker in het feitenrelaas nog voorhoudt dat zijn vrienden en contacten van de kunstacademie hem vertelden dat hij door de "performance" gezien werd als atheïst en als iemand die de religie in het belachelijke trekt aangezien de voorstelling plaatsvond tijdens een periode van religieuze ceremonie, is de Raad van oordeel dat ook aan deze bewering geen enkel geloof kan worden gehecht aangezien redelijkerwijs in een stad als Bagdad kan verwacht worden dat verzoeker niet in de gelegenheid zou zijn geweest om een publieke voorstelling te geven die betrekking zou hebben gehad op de religie, laat staan dat twee kunstenaars waarvan één in Bagdad woont daaraan zullen participeren en dat hij nog publiciteit zou kunnen maken voor een tweede "performance".

2.7.3. Wat betreft de "flyers" waar verzoeker afgebeeld staat met kogels in de mond, oren, enzovoort, en die de aankondiging zouden zijn geweest voor een nieuwe "performance" aan de Bab al Muadhem op 10 december 2011, wijst de Raad erop dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij deze "flyers", die gemaakt werden in Nederland, in zijn bezit had in Bagdad, laat staan dat hij aannemelijk maakt dat hij publiciteit voerde met deze "flyers" en affiches voor een voorstelling die betrekking had op religie. Op één van de foto's die verzoeker neerlegt staat een "onschuldige" affiche afgebeeld op een vuilniscontainer van drie personen (drie hoofden) maar geenszins de foto's/affiche waarop verzoeker zou te zien zijn met kogels in zijn mond. Verzoeker maakt alles bij mekaar genomen niet aannemelijk dat de aanstootgevende "flyer" zou zijn verspreid om zijn "performance" van 10 december 2011 aan te kondigen.

2.7.4. De concrete aanleiding waarom verzoeker Bagdad hals over kop zou zijn ontvlucht op 10 december 2011 is het incident waarbij vier belagers op 9 december 2011 de aanstootgevende "flyer" van verzoeker toonden en hem verbaal bedreigden en hem een mep verkochten. Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat deze "flyer" zou zijn verspreid in Bagdad, het krantenartikel zeer algemeen over verzoeker als kunstenaar spreekt, beïnvloed door het geweld in zijn land, uit niets blijkt dat het loutere profiel van kunstenaar voldoende is om negatief geïmponeerd te worden (zie 2.7.1.) en hij niet

aannemelijk maakt dat de “performance” uitgevoerd door hem en zijn 2 vrienden aanleiding heeft gegeven tot problemen, is de Raad van oordeel dat verzoeker ook niet aannemelijk maakt dat hij in Bagdad op 9 december 2011 verbaal en fysiek werd bedreigd omwille van kunstenaarschap of het feit dat hij als ongelovige of atheïst wordt beschouwd.

2.8. Verzoekers verwijzing naar artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet is niet dienstig aangezien hij zijn vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.9. In de mate verzoeker verwijst naar de feiten die aan de basis liggen van het asielrelaas om subsidiaire bescherming te bekomen kan, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze vervolgingsfeiten, de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.10. Artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Irak, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. De Raad stelt vast dat verzoeker de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad zoals weergegeven in de bestreden beslissing niet betwist. De motivering dienaangaande blijft dan ook staande en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.11. De stukken die aan het verzoekschrift worden toegevoegd wijzigen niets aan de voorafgaande vaststellingen. Stuk 2 en 3 bewijzen dat verzoeker kunstenaar is, wat niet wordt betwist; stuk 4 en 5 tonen aan dat er een bloeiende kunstvereniging is in Bagdad; stuk 6 heeft betrekking op de reden waarom verzoeker in 2006 zijn land zou zijn ontvlucht en bewijst in wezen enkel dat hij geëxposeerd heeft in Damascus “in de zaal “al-Baath” voor schone kunsten in Damascus”, niets meer en niets minder; stuk 7 toont een voorstelling van verzoeker en een vriend, volgens verzoeker op een boekenmarkt; stuk 8, een krantenartikel van 29 november 2011, werd reeds besproken; en stuk 9 is een recente uitnodiging voor het bijwonen van een expositie, hetgeen zijn relaas niet ondersteunt en derhalve niet relevant is.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS